

متن پرسش

با عرض سلام خدمت شما: شما در کتاب مبانی معرفتی مهدویت فرموده اید: «چیزی که که شدت و ضعف بردار است حقیقت دارد ولی چیزی که شدت و ضعف بردار نیست مثل آجر و دیوار اعتباری است و حقیقتی ندارد.» به شبهه اینجا است اونم اینکه مثلا ذات اقدس الهی که بالاترین حقیقت در عالم است تشکیک پذیر نیست یعنی نمی تونیم بگیم خدا تر پس طبق این سخن شما نعوذبالله خدا حقیقت ندارد. نظر شما در مورد مطلب شما چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مفهوم خدا، تشکیک بردار نیست ولی مفهوم خدا هم، که خدا نیست. خدایی که در صحنه است عین تجلیات اسماء حسنا است و در مراتب مختلف، ظهورات مختلف دارد و به این معنا می توان گفت که نحوه ای از تشکیک در میان است. آری! همین که «وجود»، شدت و ضعف بر می دارد، عالی ترین مرتبه نیز مطرح است که همان عین وجود است که به اعتبار شدت اش، اصل همه ی وجودها است. حضرت حق نیز به عنوان جامعیت همه ی اسماء اصل همه ی تجلیات اسماء است به همان معنایی که فرمود: «لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى». موفق باشید